

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๘

เรื่องภาษาและหนังสือไทยกับหน้าที่พลเมืองดี

ด้วยรัฐบาลพิจารณาเห็นว่า การที่ชาติไทยจะดำรงถาวร และเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปนั้น ย่อมต้องใช้ภาษาและหนังสือของชาติเป็นส่วนประกอบอันสำคัญ คณะรัฐมนตรีจึงได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ ให้ประกาศเป็นรัฐธรรมนูญไว้ดังต่อไปนี้

๑. ประชาชาติไทย จะต้องยกย่อง เคารพ และนับถือ ภาษาไทย และต้องรู้สึกเป็นเกียรติยศในการพูดหรือใช้ภาษาไทย

๒. ประชาชาติไทยจะต้องถือว่า หน้าที่ของพลเมืองไทยที่ดีประการที่หนึ่งนั้น คือ ศึกษาให้รู้หนังสือไทยอันเป็นภาษาของชาติ อย่างน้อยต้องให้อ่านออกเขียนได้ ประการที่สอง ประชาชาติไทยจะต้องถือเป็นหน้าที่อันสำคัญในการช่วยเหลือสนับสนุนแนะนำชักจูงให้พลเมืองที่ยังไม่รู้ภาษาไทย หรือยังไม่รู้หนังสือไทยให้ ได้รู้ภาษาไทย หรือให้รู้หนังสือไทยจนอ่านออกเขียนได้

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๗ หน้า ๑๕๒

---

๓. ประชาชาติไทยจะต้องไม่ถือเอาสถานที่กำเนิด กุณิลำเนา ที่อยู่ หรือสำเนียงแห่งภาษาพูดที่แปร่งไปตามท้องถิ่น เป็น เครื่องแสดงความแตกแยกกัน ทุกคนต้องถือว่า เมื่อเกิด มาเป็น ประชาชาติไทย ก็มีเลือดไทย และ ภาษาไทย อย่าง เดียวกัน ไม่มีความแตกต่างกันในการกำเนิดต่างท้องถิ่นหรือ ภาษาไทยด้วยสำเนียงต่าง ๆ กัน

๔. ประชาชาติไทยจะต้องถือเป็นหน้าที่ในการปฏิบัติตนเป็น พลเมืองดีแห่งชาติ ช่วยแนะนำชักชวนกันสั่งสอนผู้ที่ยังไม่รู้ ไม่เข้าใจหน้าที่พลเมืองดีของชาติให้ ได้รู้ ได้เข้าใจในหน้าที่ พลเมืองดีแห่งชาติไทย

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๓

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี